

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4483/04
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje MM, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalnog centra Beograd broj 47-671/2004-02 od 23.9.2004. godine, u predmetu zabrane obavljanja delatnosti, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 8.2.2006. godine, doneo je

PRESUDU

Tužba SE ODBIJA.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Poreske uprave - Filijale Smederevska Palanka broj 47-187/2004 od 23.8.2004. godine kojim je tužilji kao poreskom obvezniku privremeno zabranjeno obavljanje delatnosti od 23.8.2004. godine do 21.9.2004. godine, jer je u postupku kontrole utvrđeno da promet od prodaje robe i pružanja usluga ne registruje preko fiskalne kase.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava kao i bitne povrede pravila postupka, tužilja ističe da su povređene odredbe članova 130. do 133. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji time što joj je privremena zabrana obavljanja delatnosti naređena usmenim rešenjem prvostepenog organa. Takođe smatra da je poreski inspektor povredio odredbe citiranog zakona jer je umesto da donese pismeno rešenje samo usmeno naredio meru zabrane vršenja delatnosti i odmah po tom usmenom nalogu izvršio i pečačenje radnje. Takođe smatra da je povređen član 124. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji koji propisuje daje izričito određeno da se nalog za terensku kontrolu dostavlja poreskom obvezniku pre početka kontrole i da poreski inspektor u konkretnom slučaju takav nalog nije ni imao. Ističe da su netačni navodi poreskog inspektora da je u njenoj radnji pronađen višak gotovine koji se odnosi na neevidentirani promet i smatra da su povređene odredbe Zakona o opštem upravnom postupku, koje nalažu da se rešenje uvek donosi pismeno i to po utvrđivanju svih relevantnih činjenica uz davanje prava stranki da iznese dokaze kojima će štititi svoja prava i interese. Zbog svega navedenog predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostajući u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao daje tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je poreski inspektor Ministarstva finansija i ekonomije, Poreske uprave, Regionalnog centra Beograd, Filijale _____, sačinio zapisnik dana 23.8.2004. godine u prostorijama _____ vlasnice MM, u kojem je doneo pismeno rešenje kojim je zabranjeno tužilji privremeno obavljanje delatnosti od 23.8.2004. godine do 21.9.2004. godine zato što je utvrđeno da promet od prodaje roba ili pružanja usluga ne registruje preko fiskalne kase ili na drugi propisan način. Pismeni otporak rešenja je usledio narednog dana 24. 08. 2004. godine. Tužilja je stavila primedbe na zapisnik o izvršenoj terenskoj kontroli, a i prvostepeno rešenje uručeno je dana 24.8.2004. godine.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je bez povrede pravila postupka i zbog potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno postupio tuženi organ kada je odbio žalbu na prvostepeno rešenje s obzirom da je odredbom člana 38. stav 2. Zakona o porezu na promet ("Službeni glasnik RS", br. 22/01 ... 70/03) propisano da su lica koja vrše promet proizvoda na malo, odnosno promet usluga fizičkim licima, dužna da evidentiraju svaki pojedinačni promet preko registar-kase sa fiskalnom memorijom (fiskalna kasa). Odredbom člana 131. stav 1. tačka 4. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02 ... 55/04) propisano je da, u toku poreske kontrole poreski inspektor može poreskom obvezniku izreći zabranu vršenja delatnosti u trajanju do 30 dana ako utvrdi da se promet od prodaje robe ili pružanja usluga ne registruje preko fiskalne kase ili na drugi propisan način. Kako je u upravnom postupku utvrđeno da tužilja nije svaki pojedinačni promet evidentirala preko fiskalne kase, to je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije pravilno postupio tuženi organ kada je odbio žalbu kao neosnovanu.

Sud je cenio i navode tužbe da su prilikom donošenja usmenog rešenja poreskog inspektora povređene odredbe

Suda je ocenio i navode tužbe da su primenom donešenija usmenog rešenja poreskog inspektora povređene odredbe Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji kao i odredbe Zakona o opštem upravnom postupku ali je našao da su ovi navodi neosnovani jer je tržišni inspektor doneo pismeno rešenje o privremenoj zabrani obavljanja delatnosti na zapisniku od 23.08.2004. godine, koji je sačinjen u postupku kontrole, a pismeni opravak rešenja je dostavljen tužilji narednog dana 24. 08. 2004. godine.

Sa iznetih razloga, po oceni Vrhovnog suda Srbije osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje pa je primenom člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 8.2.2006. godine, U.br. 4483/04

Predsednik veća-sudija

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar

Jelena Tišma-Jovanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ